

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 229.103 van 7 november 2014
in de zaak A. 214.140/IX-8528**

In zake: Seppe BOMANS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Tom Toremans en Frédéric Dupon
 kantoor houdend te 2000 Antwerpen
 Cockerillkaai 18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de VLAAMSE GEMEENSCHAP
die woonplaats kiest bij
de juridische cel van de afdeling Managementondersteunende
Diensten van het ministerie van Onderwijs en Vorming
gevestigd te 1210 Brussel
Hendrik Consciencegebouw
Koning Albert II-laan 15

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 3 november 2014, strekt tot de
schorsing van de tenuitvoerlegging, bij uiterst dringende noodzakelijkheid, van:

“(i) [d]e uitdrukkelijke beslissing van 29 augustus 2014 van de
examencommissie ingesteld in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse
regering houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor
de opleidingen arts en tandarts van 2 februari 2001 [...] waarin [Seppe Bomans]
niet geslaagd werd verklaard voor het toelatingsexamen arts dat werd ingericht
op 26 augustus 2014.

(ii) [d]e stilzwijgende beslissing van 27 september 2014 van de
examencommissie ingesteld in uitvoering van het Besluit van de Vlaamse
regering houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor
de opleidingen arts en tandarts van 2 februari 2001 [...] waarin [Seppe Bomans]
niet geslaagd werd verklaard voor het toelatingsexamen arts dat werd ingericht
op 26 augustus 2014.”

2. In zijn verzoekschrift vraagt verzoeker tevens “dat de Raad van State de examencommissie ertoe zou verplichten bij wijze van voorlopige maatregel om opnieuw samen te komen en [hem] andermaal te delibereren rekening houdend met de argumentatie en het middel uiteengezet in [het voorliggende] verzoekschrift”.

3. Verzoeker vraagt ten slotte “dat hij binnen de week een nieuwe beslissing mag ontvangen van de examencommissie en dit op straffe van een dwangsom van 2.000,00 Euro per begonnen dag dat [hij] geen nieuwe beslissing heeft mogen ontvangen”.

II. Verloop van de rechtspleging

4. De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 november 2014, om 11.00 uur.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frédéric Dupon, die verschijnt voor de verzoekende partij en adjunct van de directeur Erik Moncarey, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Jurgen Neuts heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

5.1. Verzoeker neemt op 26 augustus 2014 deel aan het toelatingsexamen, georganiseerd door de Vlaamse overheid, voor de opleidingen van arts en tandarts.

Dat examen omvat twee gedeelten: vooreerst ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’, namelijk de vakken biologie, fysica, scheikunde en wiskunde, en voorts ‘informatie verwerven en verwerken’ betreffende thema’s die aansluiten bij de beroepspraktijk van artsen of tandartsen (artikel II.187, § 1, Codex Hoger Onderwijs).

Om te slagen voor dat examen moet de kandidaat ten minste 10 op 20 punten behalen voor het examengedeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’, ten minste 10 op 20 punten voor het examengedeelte ‘informatie verwerven en verwerken’ en ten minste 22 op 40 punten voor beide examengedeelten samen (artikel II.187, § 2, 5°, Codex Hoger Onderwijs).

De examencommissie past een giscorrectie toe. Een juist antwoord levert positieve punten op; een fout antwoord levert negatieve punten op (- 1/3de punt); geen antwoord levert nul punten op.

5.2. Met een e-mailbericht van 4 september 2014 wordt verzoeker door de verwerende partij ervan in kennis gesteld dat de examencommissie op 29 augustus 2014 heeft vastgesteld dat hij, na deliberatie, 10,2 op 20 punten behaalde voor het examengedeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’, 11,3 op 20 punten voor het examengedeelte ‘informatie verwerven en verwerken’ en 21,5 op 40 punten voor beide examengedeelten samen. Het besluit luidt dat de examencommissie verzoeker niet-geslaagd heeft verklaard.

Die beslissing van de examencommissie is de eerste bestreden beslissing.

Bij de deliberatie van 29 augustus 2014 heeft de examencommissie met toepassing van artikel 20, § 3, van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 ‘houdende nadere regels met betrekking tot het toelatingsexamen voor de opleidingen van arts en tandarts’ (hierna: het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001) 9 van de 130 vragen geschrapt.

Volgens het resultaat van deze deliberatie zijn 584 kandidaten geslaagd voor het toelatingsexamen.

5.3. Blijkens een bericht van 27 september 2014 op de website van Onderwijs Vlaanderen verklaarde de examencommissie, na schrapping van de vragen ‘chemie 7’ en ‘stilleestekst 27 & 60’, bijkomend nog tachtig kandidaten geslaagd.

Dit bericht luidt als volgt:

“Naar aanleiding van de inzagemomenten van de kandidaten stelde de examencommissie eind september [...] vast dat er een interpretatieprobleem met drie vragen (chemie 7; stilleestekst 27 & 60) mogelijk is. Conform het reglement heeft de examencommissie besloten deze vragen te verwijderen.

De examencommissie heeft daarna het resultaat van alle kandidaten van de augustussessie 2014 opnieuw grondig herbekeken. Na verwijdering van de vragen en na herdeliberatie verklaarde de examencommissie 80 bijkomende kandidaten geslaagd. Al deze bijkomende geslaagden werden reeds door de examencommissie per e-mail op de hoogte gebracht.”

De bedoelde nieuwe beslissing van de examencommissie dateert van 26 september 2014.

5.4. Verzoeker verneemt vanwege de verwerende partij aanvankelijk niets over het resultaat van deze nieuwe deliberatie van de examencommissie over zijn examen.

Pas na tussenkomst van zijn raadslieden op 27 oktober 2014 worden op 29 oktober 2014 de resultaten van verzoeker aan deze raadslieden

bezorgd. Er werden hem nu – na schrapping van de drie voormelde vragen – 10,7 op 20 punten toegekend voor het examengedeelte ‘kennis en inzicht in de wetenschappen’, 11 op 20 punten voor het examengedeelte ‘informatie verwerven en verwerken’ en 21,7 op 40 punten voor beide examengedeelten samen, zodat hij in het totaal wederom te weinig punten heeft behaald om te slagen.

Verzoeker onderkent in dit deliberatieresultaat van 26 september 2014 de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van de vordering

Exceptie van de verwerende partij

6. De verwerende partij werpt een exceptie van onontvankelijkheid van de vordering op.

Met verwijzing naar arrest nr. 228.804 van 20 oktober 2014 van de Raad van State, laat zij gelden dat verzoeker voorafgaandelijk niet de administratieve beroepsmogelijkheid bij de examencommissie heeft uitgeput waarin volgens het voormelde arrest is voorzien bij artikel 27 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001.

Antwoord van verzoeker

7. Verzoeker antwoordt op de opgeworpen exceptie, met verwijzing naar stuk 3 bij zijn verzoekschrift, dat de verwerende partij in haar e-mail van 4 september 2014 zelf heeft vermeld dat tegen de beslissing van de examencommissie beroep mogelijk is bij de Raad van State.

Beoordeling

8. Alleen bestuurlijke beslissingen die in laatste aanleg zijn genomen, kunnen het voorwerp uitmaken van een beroep tot nietigverklaring of een vordering tot schorsing, al dan niet bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bij de Raad van State.

9. In de voorliggende zaak lijkt de beslissing van de examencommissie van 29 augustus 2014 waarbij verzoeker niet-geslaagd wordt verklaard voor het toelatingsexamen, niet als een dergelijke beslissing te mogen worden beschouwd, aangezien de examencommissie tijdens een buitengewone vergadering op 26 september 2014, nadat werd besloten drie examenvragen niet in aanmerking te nemen, het resultaat van de niet-geslaagden, onder wie verzoeker, op het examen opnieuw heeft beoordeeld, aanpassingen heeft aangebracht aan de toegekende punten en daarbij andermaal tot de bevinding is gekomen dat verzoeker niet geslaagd is voor het examen.

In de huidige stand van de rechtspleging moet dan ook worden vastgesteld, zo nodig ambtshalve, dat de tweede bestreden beslissing in de plaats is gekomen van de eerste bestreden beslissing en deze als het ware heeft opgeslorpt.

De vordering is derhalve *prima facie* niet ontvankelijk voor zover ze gericht is tegen de eerste bestreden beslissing.

10. De tweede bestreden beslissing lijkt evenmin een definitieve beslissing te zijn.

Artikel 27 van het besluit van de Vlaamse Regering van 2 februari 2001 bepaalt immers:

“Materiële vergissingen of onregelmatigheden die de geldigheid van de beslissingen van de examencommissie in het gedrang kunnen brengen, moeten binnen de dertig kalenderdagen na de verzendingsdatum van de individuele uitslagen aan de voorzitter aangetekend meegedeeld worden. Binnen de dertig

kalenderdagen na ontvangst van een dergelijke mededeling, roept de voorzitter de examencommissie in een buitengewone vergadering bijeen. De examencommissie kan geldig beslissen over de te nemen maatregelen indien ten minste vijf stemgerechtigde leden aanwezig zijn, de voorzitter inbegrepen.”

Deze bepaling lijkt een administratieve beroepsmogelijkheid te organiseren tegen de beslissingen van de examencommissie, onder meer wanneer onregelmatigheden worden aangevoerd die de geldigheid van de beslissingen van de examencommissie in het gedrang kunnen brengen.

Deze administratieve beroepsmogelijkheid dient te worden uitgeput vooraleer een ontvankelijk beroep bij de Raad van State kan worden ingesteld.

De omstandigheid dat de verwerende partij verzoeker vooralsnog niet heeft ingelicht over deze beroepsmogelijkheid tegen de beslissing van de examenjury van 26 september 2014 over zijn examenresultaat en, integendeel, in haar e-mail van 4 september 2014 verkeerdelijk, zo lijkt, heeft aangegeven dat tegen een deliberatiebeslissing (onmiddellijk) beroep kan worden ingesteld bij de Raad van State, doet daaraan geen afbreuk.

In dit geval toont verzoeker niet aan en beweert hij zelfs niet dat hij het bedoelde administratief beroep bij de examencommissie reeds heeft ingesteld, namelijk door binnen dertig kalenderdagen na de verzendingsdatum van zijn individuele uitslag zijn bezwaren met betrekking tot de geldigheid van de beslissing van de examencommissie met een aangetekend schrijven aan de voorzitter van deze commissie kenbaar te hebben gemaakt.

Bijgevolg moet worden besloten dat ook de tweede bestreden beslissing niet kan worden beschouwd als een definitieve, in laatste aanleg genomen beslissing van de examencommissie over verzoekers examenresultaat.

De exceptie wordt in de huidige stand van de rechtspleging aangenomen.

11. De voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid is dan ook niet ontvankelijk wat haar voorwerp betreft.

De bijkomende vordering van verzoeker tot het opleggen van een voorlopige maatregel en een dwangsom aan de verwerende partij is dan evenzeer onontvankelijk.

V. Kosten

12. Wat de vraag van verzoeker betreft om de kosten van de vordering, met inbegrip van een rechtsplegingsvergoeding, ten laste van de verwerende partij te leggen, zij eraan herinnerd dat de bijdrage in de betaling van de kosten, inbegrepen de rechtsplegingsvergoeding, wordt bepaald in het arrest waarin uitspraak wordt gedaan over het beroep tot nietigverklaring.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 november 2014, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,	staatsraad, wnd. voorzitter
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

Bert Thys